

den Mulighed, han sidst antydede; jeg tvivler derimod paa, at der er mange af de øvrige Medlemmer af det høitærede Thing, som troe paa den. Jeg antager heller ikke, at det efter den Forretningsorden, som har fundet Sted i Landstthinget, overhovedet kan lade sig gjøre, og altsaa maa jeg vedblive den Anskuelse, jeg har udtalt, at, hvis Udvalgets Forslag antages, og altsaa den Form, hvori Lovforslaget nu er vedtaget af Landstthinget, forandres, saa vil dette nødvendigtvis have tilfølg, at Loven ikke kan komme ud i denne Session. At dette ikke behøver at være en afgjørende Betragtning for det ærede Thing, er en Selvsølge, og det har jeg heller ikke sagt, men jeg troer ikke, at det skader, udtrykkeligt at gjøre opmærksom paa, hvad Følgen vil blive.

Winther: Det er virkelig en forunderlig Maade, hvorpaa den Ytring af mig er opfattet, at jeg har sagt, at der i Landstthinget sidde Mand af en anden Art end dem, der have Sæde i dette Thing; — ligesom om det skulde være til Forkleinselse for disse Mand, at der ikke kan komme Andre ind i Landstthinget end Mand, som ere i en mere formuende Stilling end den, det er nødvendigt at være i, for at komme ind i Folkethinget. Andet har jeg naturligtvis ikke meent med det Udtryk, jeg brugte, end at disse Mand paa Grund af denne „anden Art“, de ere af, kunde have en anden Anskuelse om den Sum, som er nødvendig, for at kunne subsistere, og det er virkelig en Ytring, der lader sig forsvare, og der, som sagt, ikke indeholder Noget, der kan være til Forkleinselse for de Paagjældende. Jeg er ogsaa overbevist om, at Thingets ærede Formand vilde have gjort mig opmærksom derpaa, dersom der havde været noget Upassende i mine Ytringer. Det, jeg har villet, er at hævde Pensionens Anskuelse om, hvilke Børn der kunde komme i Betragtning, naar der var Tale om Begunstigelse fra Statens Side. Naar det er en Lov, som gjælder, saa veed jeg rigtignok ikke, hvad Ufømmeligt der skulde være i at tage til Gjenmæle for en saadan Lovbestemmelse mod Ytringer af en saadan Art, som jeg slet ikke kan begribe, naar det samme ærede Thing, Landstthinget, har vedtaget den samme Lov. Den Anskuelse, som

ligger til Grund for den omhandlede Paragraph i Pensionensloven, har det jo selv vedkjendt sig, da det vedtog Paragraphen i Pensionensloven; derfor kan jeg ikke forstaae, hvorledes det har kunnet ytre sig saaledes, som steet er i Comitébetænkningen; og jeg har troet, at det for Principets Skyld var farligt for Thinget at give efter i en Sag af denne Art. Det kan dog heller ikke med Rette kaldes, at man har denne Tro, naar man er overtydet om, at den yderste Grændse, hvortil man bør gaae med Hensyn til den Udkomst til Pension, som Børn af en vis Alder bør give, er den, som er vedtagen i Pensionensloven, saa jeg har med stor Rolighed hørt den Bemærkning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (Casse) gjorde. Den ærede Finantsminister bemærkede saa rigtigt, at det var Livsanskuelserne, der vare forskellige, og det er netop ogsaa det, jeg har meent; men der er jo ingen Skam i at have forskellige Livsanskuelser, Livet har jo ført det med sig, at man har forskellige Livsanskuelser. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds har ligeledes troet, at det var et Indsælb eller en Grille af mig, da jeg udtalte mig saaledes, som jeg gjorde, da jeg sagde, at man ikke skulde vedtage Loven saaledes, som den var kommen fra Landstthinget; fordi der var Noget i Betænkningen, som ikke tiltalte mig; men det er denne Overseen fra Landstthingets Side af Pensionenslovens Grundsaetninger, som ikke tiltaler mig, og det er altsaa ingentunde nogen Grille fra min Side, men netop en Consequens, idet jeg har villet holde paa, at der blev givet Pensionenslovens Bestemmelser deres Gyldighed. Jeg har heller ikke villet tilraade Thinget at vedtage Noget, som ikke var rigtigt; jeg skulde dog troe, at det ærede Things Majoritet har troet, at det var rigtigt, som det stemte for sidst, og Andet har jeg ikke villet have, at det skulde blive staaende ved. Der er ogsaa blevet talt om, at her var Billighedshensyn, som man burde tage i Betragtning; jeg er saa billig som Noget, isærdeleshed mod Enker og Andre af den Art, men jeg vil dog spørge: Gaaer det an, her at beraabe sig saa stærkt paa Billighedshensyn ligeoverfor andre Kjendsgjerninger, som vi